

तामिह्या दधाति एकादश नित्याः सर्वासामृचामन्ते स्वाहाकारश्चेति सूत्रार्थः ॥
मे मदीयं ब्रह्म ब्राह्मण्यं संशितं सम्यक् तीक्ष्णीकृतं शास्त्रीयमार्गवर्ति कृतमि-
त्यर्थः शो तनूकरणे क्तान्तः । वीर्यमिन्द्रियशक्तिः बलं शरीरशक्तिः तदुभयं सं-
शितं स्वकार्यक्षमं कृतम् । तथा यस्य क्षत्रस्याहं पुरोहितोऽस्मि भवामि तन्म-
दीयं क्षत्रं क्षत्रजातं जिह्नु जयनशीलं यथा भवति तथा संशितं तीव्रं कृतम् ॥ ८१ ॥

उदेषां ब्राह्मञ्चरिर्मुद्वर्चोऽथो बलम् ।

क्षिणोमि ब्रह्मणामित्रानुन्नयामि स्वांश्चरुम् ॥ ८२ ॥

एषां स्वकीयानां राजब्राह्मणादीनां मध्ये एकैकस्य ब्राह्म भुजौ उदतिरमुत्कर्षे-
ण वर्धितवानस्मि तिरतिर्वृद्धयः लौकिकोक्तिरियं लोके हि योऽन्यस्मादुत्कृष्टो
भवति जना एवं वदन्ति अयं स्वहस्तमुपरि कृतवानिति । वर्चः कान्तिः तामयु-
दतिरम् अथो अपि च बलं शरीरशक्तिमुदतिरम् । ब्रह्मणा मन्त्रसामर्थ्येन अमि-
त्रान् शत्रून्क्षिणोमि क्षीणान्करोमि । स्वान् स्वकीयान्पुरुषान्पुत्रपौत्रादीनरुमुन्न-
यामि उत्कर्षं प्रापयामि ॥ एवं त्रयोदश समिन्मन्त्रा उक्ताः ॥ ८२ ॥

अन्नपतेऽन्नस्य नो देह्यनमीवस्य शुष्मिणाः ।

प्र-प्र दातारं तारिष उर्जं नो धेहि द्विपदे चतुष्पदे ॥ ८३ ॥

इति माध्यन्दिनीयायां वाजसनेयसंहितायामेकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥

का° [१६. ६. ८.] न्यज्य समिधं व्रते प्रत्ते-प्रत्तेऽन्नपतः इत्याधानम् । अर्धयुणा
व्रतपयसि दत्ते तत्र समिधमभ्यज्य दीक्षितऽउल्लेऽग्रावादध्यात् प्रत्ते इति वीप्सा
प्रतिव्रतं समिदाधानप्राप्त्यर्था इति सूत्रार्थः ॥ अग्नियी उपरिष्ठादृहती अष्टार्णत्रिपा-
दा चतुर्थी द्वादशार्णाः । हे अन्नपते अन्नस्य पालक अग्ने नोऽस्मभ्यमन्नस्य देहि
कर्मणि षष्ठी अन्नं प्रयह यद्वान्नस्य स्वमंशं देहि । कीदृशस्यान्नस्य अन्नमीवस्य ना-
स्ति अमीवा व्याधिर्येन तदनमीवम् तस्य । शुष्मिणाः शुष्ममिति [निघ° २. १.]
बलनाम शुष्मं बलं विद्यते यस्मात्तत् शुष्मि तस्य । रोगनाशकं बलहेतुं प्र-
यहेत्यर्थः । किं च दातारं प्रतारिषः अन्नस्य दातारं प्रकर्षेण वर्धय प्रसमुपोदः पा-